

पृथ्वीमहतीं मांसं साररूपानदीमनुप्रच्युताः पतिताः गाधतलं अविद्वांसः अजानंतः एवमयं जीवो बुद्धियोगमनुप्रच्युतस्ताम्येत् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ यथा विद्वद्विदुषोरंतरमेवं विदुषां मिथोऽंतरं नास्तीत्याह नहीति तत्र हेतुः सकृदिति सकृद्विभातोऽपेक्षब्रह्मलोक इति श्रुतिः प्रत्ययादृक्त्विक्ततारतम्यं मोक्षेनास्तीति दर्शयतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ एवं विदः फलमाह यदिति यदयं ज्ञानी बहुदोषकर्मकरोति यच्चानेन पुराज्ञानात्पूर्वकाले कृतं तच्च एकतः एकेन ज्ञानेनैव दूषयति नाशयति तद्यथा पुष्करपलाश आपो न श्लिष्यन् एवमेवं विदिपापं कर्म न श्लिष्यते तद्यथैषीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेतैवं हास्य सर्वपाप्मानः प्रदूयंत इति श्रुतिभ्यां तच्च विदः क्रियमाणं कर्माश्लेषपूर्वकर्मदाहयोरवगमात् दृष्टमपि फलमाह यच्च ज्ञानदशायामयमप्रियमनिष्टं परकृतं दूषयति यच्च रागादिदोषात्स्वयंकरोति तदुभयं अप्रियदूषणकरणात्मकं न करोति द्वैतदर्शनाभावात् स्वयमदुष्टः परदोषमपि न पश्यतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ इति शांतिः ० मोक्ष ० नै ० भा ० पंचाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥ ॥ ७३ ॥ विद्वलक्षणानि वक्तुमारभते सुदुःखादिति यान्येव विद्वलक्ष

ताम्येयुः प्रच्युताः पृथ्वीमोहपूर्णानदीनराः ॥ यथा गाधमविद्वांसो बुद्धियोगमयं तथा ॥ ४३ ॥ नैव ताम्यंति विद्वांसः प्लवंतः पारमंभसः ॥ अध्यात्मविदुषो धीरा ज्ञानंतु परमं पुवः ॥ ४४ ॥ न भवति विदुषां महद्भयं यदविदुषां सुमहद्भयं भवेत् ॥ न हि गतिरधिका स्तिकस्य चित्सकृदुपदर्शयतीह तुल्यतां ॥ ४५ ॥ यत्करोति बहुदोषमेकतस्तच्च दूषयति यत्पुराकृतं ॥ नाप्रियं तदुभयं करोत्यसौ यच्च दूषयति यत्करोति च ॥ ४६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिः ० मोक्ष ० पंचभौतिके पंचाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच सुदुःखाच्च सुमृत्योश्च त्रसंते प्राणिनः सदा ॥ उभयं नो यथानस्यात्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ नारदस्य च संवादं समंगस्य च भारत ॥ २ ॥ नारद उवाच उरसे वप्रणमसे बाहुभ्यां तरसीव च ॥ संप्रहृष्टमनानित्यं विशोक इव लक्ष्यसे ॥ ३ ॥ उद्देगं न हिते किंचित्सुसूक्ष्ममपि लक्ष्यसे ॥ नित्यं त्वमिव स्वस्थो बालवच्च विचेष्टसे ॥ ४ ॥ समंग उवाच भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वमेतत्तु मानद ॥ तेषां तत्त्वानि जानामि ततो न विमना त्वहं ॥ ५ ॥ उपक्रमानहं वेदपुनरेव फलोदयान् ॥ लोके फलानि चित्राणि ततो न विमना त्वहं ॥ ६ ॥ अगाधाश्चाप्रतिष्ठाश्च गतिमंतश्च नारद ॥ अंधा जडाश्च जीवंति पश्चात्स्मानपि जीवतः ॥ ७ ॥

गानितानि विद्यासाधनानीत्यभिप्रेत्य उभयं नोऽस्माकं कथं केन प्रकारेण स्यादिति प्रश्नः ॥ १ ॥ समंगं विद्वांसमुदाहृत्य तस्योत्तरमाह अत्रापीति ॥ २ ॥ अन्येशिरसानमंति त्वंतु उरसा प्रणमसे त्यंतं विनीतो सीत्यर्थः बाहुभ्यां तरसीव भवनदीं अंत्यंतं संकटे पिनिरपेक्षो सीत्यर्थः एतत्सुखलिंगं ज्ञानं तृप्तानां ॥ ३ ॥ बालवत्प्राग्द्वेषशून्यः ॥ ४ ॥ भवतीति भव्यं वर्तमानं भव्यगेयेति कर्तरि कृत्यः भूतं भविष्ययोस्तत्त्वं अविद्यमानत्वं आदावन्ते च यन्नास्ति वर्तमाने पितृत्वेति न्यायेन वर्तमानस्यापि तत्त्वं तदेव यथोक्तं भगवता नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इति न ह्येन्द्रजालिकप्रदर्शितधनद्विज्हासाभ्यां विद्वान्मुह्यतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ अयुपेत्यापि जगत्सत्यत्वं आरंभान्फलानि फलवैचिच्यं दुःखहेतुरेवेति जानन्नपेतारंभादिरप्यहं न मुह्यामीत्याह उपक्रमानिति ॥ ६ ॥ नन्वनारंभे कथं जीवितव्यमित्याशंक्याह अगाधाश्चेति अगाधाः निर्यथामूर्खाः नाप्यप्रतिष्ठालिप्सयोर्धैत्ये चेति स्मृतेः अप्रतिष्ठाः घनदारादिशून्याः गतिमंतः पंथघनादिमंतः जडामत्तादयः अस्मान्निरारंभान् निरारंभा अपि जीवंतीत्यर्थः ॥ ७ ॥